

Besenyi Vendel

In Memoriam

PESTI KÁLMÁN

1923-2002

Redemptus család sarja, ősei 1745-ben részt vettek a Jászkunság megváltásában. Családja 1720-ban már Jászberényben élt. Tekintélyes középirtokosi családból származik, ő maga is tekintélyt szerzett gazdatársai körében.

Szakmai ismeretei bővítése céljából elvégezte a két éves Jászberényi Mezőgazdasági Szakiskolát. A Rekettyési Gazdakörnek 1949-ben történt megszűntéig tagja volt, s annak idején közadakozásból és társadalmi munkában építették fel a kör székházát.

1959-ig egyénileg gazdálkodott saját birtokán. 1959-ben belépett a Március 15. TSz-be, ahol gazdatársai növénytermesztési brigádvezetőnek választották. Eredményes munkája következtében előbb elnökhelyettese, majd 1968-tól elnöke lett a szövetkezetnek.

Elnöksége idején kezdődött el a Március 15. TSz. fejlődése és kibontakozása. A korábbi mérleghiányos évek megszűntek, megteremtette a gazdálkodás korszerű feltételeit. Az eredményesség fokozása érdekében tehetséges, fiatal szakembereket vett fel a szövetkezetbe.

Elnöki tevékenysége alatt alakult ki Portelek tanyaközponti képe, amelyben a szövetkezet házhelyeket osztott. Élharcosa volt a porteleki, szentimrei és a rekettyési tanyák villamosításának. Neki köszönhető, hogy a porteleki vasútállomáson áruk, termények, termékek ki- és berakodása ma is lehetséges.

1976-ban a Kossuth és a Március 15. TSz. egyesülésekor újra elnökhelyettes lett és 1983-ban történt nyugdíjazásáig ebben a munkakörben dolgozott.

Szívügye volt a kultúra fejlesztése, vezetésével a szövetkezet 1969-ben Portelken kultúrházat létesített. Nagy figyelmet fordított annak rendezvényeire és az ifjúsági klub működésére. Jó kapcsolatot épített ki az iskolával, az óvodával, amelyeket a szövetkezet anyagilag is támogatott. Segítette a porteleki tűzoltókat, a csapatok versenyre való felkészítését mindig biztosította.

A népi hagyományok ápolása érdekében a szövetkezetten belül 1971-ben pávakör létrehozását kezdeményezte, melynek működését ugyancsak szívügyének tekintette. A Porteleki Pávakör immár 31 éve működik, eredményes munkájukat több Arany és két Arany Páva minősítés dicséri.

A tsz tagsága szerette egyszerű, becsületes és emberséges magatartásáért, a velük való törődésért. Gondot fordított az idős tagok szociális támogatására, a szegényebb sorsú családok gyermekei taníttatásának segélyezésére.

Köztisztelőnek örvendő ember volt úgy városi, mint megyei szinten. Szívesen végzett társadalmi tevékenységet. 1963-86-ig volt tagja a Jászberényi Városi Tanácsnak, 1973 és 1986 között, pedig a Városi Tanács Végrehajtó Bizottságának is. Aktívan tevékenykedett a Hazafias Népfront városi bizottságában és a Vöröskereszt városi szervezetében. Kitűnő véradásszervező volt. Vezetői és társadalmi munkája elismeréseként több kitüntetésben részesült.

Segítő szándékú ember volt, szívesen adott tanácsokat a hozzá fordulóknak a hozzá közel álló témákban. Magatartásában nem tett különbséget a szegény és a gazdag emberek között. Tagja volt a porteleki Szent Vendel társulatnak. Hosszú ideig aktív munkát fejtett ki a

porteleki római katolikus egyházközség életében, mint egyházi képviselőtestületi tag. Az ő érdeme a porteleki római katolikus temető ravatalozójának és kerítésének létesítése.

Családcentrikus és kiváló apa volt. Római katolikus vallású, hívő emberként élt, meggyőződéses hitvallását élete végéig gyakorolta, azt a legnehezebb időkben is megtartotta. Rá valóban illenek Szent Pál sorai: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljövételét.” (Szent Pál 2 Timoteushoz 4)

Halála mindannyiunk vesztesége.